

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 21 kwietnia 1953 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Doskonalenia i Specjalizacji Kadr Lekarskich.

W wykonaniu uchwały nr 1169 Prezydium Rządu z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie powołania Instytutu Doskonalenia i Specjalizacji Kadr Lekarskich zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się centrum doskonalenia i specjalizacji kadr lekarskich pod nazwą „Instytut Doskonalenia i Specjalizacji Kadr Lekarskich”, zwane w skróceniu „Instytutem”.

2. Instytut jest samodzielną jednostką organizacyjną i jednostką budżetu centralnego Ministerstwa Zdrowia.

3. Nadzór nad działalnością Instytutu sprawuje Minister Zdrowia.

4. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 2. Do zadań Instytutu należy:

- 1) organizowanie i prowadzenie specjalizacji i doskonalenia kadr lekarskich, a w szczególności:
 - a) opracowywanie projektów i wniosków, dotyczących centralnego planu specjalizacji i doskonalenia lekarzy,
 - b) nadzorowanie, organizowanie i przeprowadzanie procesu specjalizacji w poszczególnych gałęziach medycyny — w zakładach, stanowiących komórki organizacyjne Instytutu, oraz w akademiach medycznych, instytutach naukowych i zakładach społecznych służby zdrowia,
 - c) opracowywanie programów specjalizacji i doskonalenia w poszczególnych gałęziach medycyny,
 - d) zaznajamianie lekarzy z najnowszymi zdobyczami nauki w zakresie medycyny oraz umożliwianie im opanowania najnowszych metod badań klinicznych, leczenia oraz techniki złożonych zabiegów;
- 2) opracowywanie i upowszechnianie metod doskonalenia lekarzy, a w szczególności:
 - a) opracowywanie materiałów metodycznych w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych lekarzy,
 - b) udzielanie pomocy konsultacyjnej innym placówkom w zakresie organizacji i prowadzenia procesu specjalizacji lub doskonalenia lekarzy,
 - c) koordynowanie prac w zakresie metod doskonalenia lekarzy, prowadzonych przez inne placówki podległe Ministrowi Zdrowia;
- 3) budzenie wśród lekarzy zainteresowań problemami naukowymi oraz ułatwianie lekarzom, zatrudnionym poza placówkami naukowymi, samodzielnej pracy naukowej — przez:
 - a) udzielanie konsultacji w zakresie ustalenia tematyki i metody pracy naukowej,
 - b) wysuwanie wyróżniających się lekarzy-praktyków na aspirantury naukowe z zakresu różnych dziedzin medycyny,

c) udostępnianie swoich zakładów i urządzeń w celu przeprowadzania doświadczeń związanych z opracowaniem problemów naukowych,

d) udostępnianie bibliografii, dzieł i czasopism naukowych.

§ 3. Dla wykonania swoich zadań Instytut:

- 1) organizuje kursy o różnym czasokresie trwania,
- 2) udostępnia lekarzom prowadzenie określonych prac w swoich zakładach, a także umożliwia im opracowanie poszczególnych problemów z zakresu medycyny,
- 3) prowadzi prace naukowo-badawcze w zakresie poszczególnych dziedzin medycyny teoretycznej i klinicznej,
- 4) współdziała z akademiami medycznymi, instytutami naukowymi, zakładami społecznymi służby zdrowia oraz grupami specjalistów wojewódzkich i krajowych na odcinku doskonalenia kadr lekarskich,
- 5) zbiera potrzebne materiały od akademii medycznych i innych placówek naukowych oraz zakładów społecznych służby zdrowia,
- 6) zgłasza Ministrowi Zdrowia wnioski co do zlecenia placówkom naukowym podległym temu Ministrowi oraz akademiom medycznym i zakładom społecznym służby zdrowia prac, związanych z działalnością Instytutu,
- 7) współpracuje z krajowymi i zagranicznymi placówkami naukowymi oraz instytucjami których działalność obejmuje zagadnienia związane z zakresem działania Instytutu.

§ 4. 1. Na czele Instytutu stoi dyrektor, który kieruje samodzielnie działalnością Instytutu i jest za nią odpowiedzialny.

2. Dyrektor zarządza Instytutem przy pomocy dwóch zastępców.

3. Dyrektora powołuje i odwołuje Minister Zdrowia spośród samodzielnych pracowników nauki. Minister Zdrowia powołuje również zastępców dyrektora.

§ 5. Do zadań dyrektora należy w szczególności:

- 1) kierowanie całością prac Instytutu,
- 2) opracowywanie projektów i wniosków dotyczących centralnego planu specjalizacji i doskonalenia kadr lekarzy,
- 3) przedstawianie Ministrowi Zdrowia do zatwierdzenia planów pracy oraz projektów preliminarzy dochodów i wydatków,
- 4) przedstawianie Ministrowi Zdrowia uchwał Rady Naukowej w sprawach wymienionych w § 8 pkt 3 i pkt 4,

- 5) przedstawianie Radzie Naukowej spraw *wymagających opinii Rady,
- 6) przedstawianie Ministrowi Zdrowia sprawozdań z działalności Instytutu.

§ 6. W Instytucie działa Rada Naukowa jako organ doradczy dyrektora.

§ 7. 1. W skład Rady Naukowej wchodzi:

- 1) dyrektor, jego zastępca do spraw naukowych, kierownik działu organizacyjno-metodologicznego, kierownik zakładu marksizmu-leninizmu, kierownicy zakładów w Centralnym Ośrodku Instytutu oraz kierownicy oddziałów,
- 2) wybitni specjaliści z zakresu poszczególnych dziedzin medycyny, powoływani do Rady przez Ministra Zdrowia w liczbie nie przekraczającej siedmiu.

2. Ponadto w posiedzeniach Rady mogą brać udział przedstawiciel Ministra Zdrowia oraz osoby, zaproszone przez przewodniczącego.

3. Przewodniczącym Rady jest dyrektor Instytutu. Rada Instytutu wybiera ze swego grona na okres kadencji zastępcę przewodniczącego. Wybór zastępcy wymaga zatwierdzenia przez Ministra Zdrowia.

4. Kadencja Rady trwa 2 lata od dnia jej ukonstytuowania się.

5. Członkowie Rady wymienieni w ust. 1 pkt 2 mogą być odwołani przed upływem kadencji.

§ 8. Do zakresu działania Rady należy:

- 1) czuwanie nad właściwym kierunkiem działalności Instytutu,
- 2) opiniowanie planu prac Instytutu, a w szczególności planu naukowego oraz projektów i wniosków dotyczących centralnego planu specjalizacji i doskonalenia lekarzy,
- 3) inicjowanie nowych metod i form doszkalania,
- 4) wypowiedzanie się w sprawach tworzenia lub związania komórek organizacyjnych Instytutu,
- 5) opiniowanie preliminarzy dochodów i wydatków Instytutu,
- 6) rozpatrywanie innych spraw zleconych przez Ministra Zdrowia bądź przedstawionych przez dyrektora Instytutu.

§ 9. Szczegółowy tryb prac Rady określi regulamin zatwierdzony przez Ministra Zdrowia.

§ 10. Do pracowników Instytutu stosuje się przepisy o państwowej służbie cywilnej.

§ 11. Instytut ma prawo używania pieczęci z godłem państwowym pośrodku i napisem zawierającym nazwę Instytutu w otoku.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

531

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 27 kwietnia 1953 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody obszar lasu o powierzchni 6,00 ha w Leśnictwie Majdów Nadleśnictwa Państwowego Skarżysko, położony w miejscowości Ciechostowice, gminie Suchedniów, powiecie radomskim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi 22 oddział lasu poddział a. według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1 : 20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione jest:

- 1) wycinanie cisów oraz normalne użytkowanie lasu, wszelkie natomiast czynności gospodarcze, wykonywane w rezerwacie, powinny być dostosowane do potrzeb ochrony przyrody, a sposób i ilość możliwych do pobierania użytków drzewnych określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarstwa rezerwatowego, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody;

- 2) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju cisa;
- 3) pozyskiwanie żywicy, zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- 4) zbiór ściółki leśnej, koszenie trawy i pasanie zwierząt gospodarskich;
- 5) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
- 6) niszczenie gleby;
- 7) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniecanie ognia i zakłócanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.